

Васильки

Тетяна Булат

На Трійцю буйно розквітають
Васильки, пелюстками грають.
На весняне церковне свято
Васильки пахнуть серед хати.

Це дійство звикле, бо щовесни
Бажаєм, щоб земля воскресла.
Заграла Муза у Природі
Щоб склалась пісня при нагоді.

Та швидко плине час Господній,
Все змінюється у Природі.
І Літо швидко пролітає,
Вже й Осінь. Листя облітає...

Мій сад це мов би і не знає!
Всі квіти у цвіту буяють.
Я придивилася – васильки,
І їх гойдають вітру хвильки.

Вже листопад ось завітає —
Вони ж цвітуть, журби не знають.
Бо поливалися постійно,
Тому й стоять такі граційні.

То Мама всю любов до квітів
Мені привила, щоб у світі
Було краси багато поряд,
Щоб не згасав щасливий погляд.

Для неї квіти – то було її життя...
Нажаль, пішла Матуся в небуття...